

La Local Tiana

Edició impresa del 18.08.2017. Consulta lalocaltiana.cat per imprimir una còpia actualitzada.

Josep Maria Guzmán deixa de ser el coordinador del Bàsquet Tiana

Publicat per **La Local** a la secció **Bàsquet**

Josep Maria Guzmán fa un pas al costat. El fins ara coordinador del Bàsquet Tiana deixa les seves funcions. El motiu és molt personal i té a veure amb la feina: Guzmán assegura que no es veia capaç de donar el 100%. Tot i això no es desvincula del tot del club, sinó que en seguirà lligat per a grans projectes. Delega, però, la feina del dia a dia. Guzmán ho ha confirmat en una entrevista a La Local-Ràdio Tiana:

```
jQuery(document).ready(function($) { $('#wp_mep_1').mediaelementplayer({ m:1 ,features:
['playpause','current','progress','duration','volume','tracks','fullscreen'] ,audioWidth:400,audioHeight:30 }); });
```

El fins ara coordinador portava planejant aquest canvi. De fet, es va fer fa uns mesos tot i que de manera oficiosa. Guzmán ha reconegut que, ara per ara, prefereix delegar la feina en una altra persona.

```
jQuery(document).ready(function($) { $('#wp_mep_2').mediaelementplayer({ m:1 ,features:
['playpause','current','progress','duration','volume','tracks','fullscreen'] ,audioWidth:400,audioHeight:30 }); });
```

El nou coordinador ja té nom i l'han buscat dins del mateix club: es tracta d'Oriol Prat, un home molt vinculat a l'entitat com a jugador i com a entrenador. Ara assumirà el nou rol, com ja ha fet d'un temps ençà. Josep Maria Guzmán ho comenta:

```
jQuery(document).ready(function($) { $('#wp_mep_3').mediaelementplayer({ m:1 ,features:
['playpause','current','progress','duration','volume','tracks','fullscreen'] ,audioWidth:400,audioHeight:30 }); });
```

El repte del nou coordinador consisteix ara en planejar la tasca dels equips. Ha de decidir la composició de l'equip de Segona Catalana i, també, pensar quines categories inferiors mantindrà. De moment estan de vacances i tornaran a finals d'agost amb les piles ben carregades per preparar la nova temporada.

Cals Frares: 3 generacions de vi, ametlles i jocs a l'era

Publicat per **Alèxia Guilera** a la secció **Casa Meva, Monogràfics De La Local**

No es pot entendre la vida de la Conxita sense Cals Frares. Però no la casa gran, la dels “senyors Bachs”, sinó la masoveria, just al costat d'aquella i també dins el recinte de la centenària finca. A Cals Frares és on els seu avi matern, els seus pares, la seva tieta (que va néixer a la masia i ja té 90 anys), el seu germà, la pròpia Conxita i els seus tres fills, han crescut i viscut de grans.

Tant la Conxita com el seu germà van néixer a la masoveria. Per això, els primers records com a nena només podien ser de l'era de Cals Frares on ella, les amigues i el seu germà hi jugaven fins a fer-se fosc:

```
jQuery(document).ready(function($) { $('#wp_mep_13').mediaelementplayer({ m:1 ,features: ['playpause','current','progress','duration','volume','tracks','fullscreen'] ,audioWidth:400,audioHeight:30 }); });
```

Al poble, la masia sempre ha estat coneguda amb el nom de Cals Frares. I, com sempre, cada nom té una història al darrera:

```
jQuery(document).ready(function($) { $('#wp_mep_14').mediaelementplayer({ m:1 ,features: ['playpause','current','progress','duration','volume','tracks','fullscreen'] ,audioWidth:400,audioHeight:30 }); });
```

Han estat quatre generacions que han gaudit les llargues tardes de sol, sobre les mateixes rajoles que encara es poden veure a l'era. Un espai lluminós que servia per jugar, fer ganxet, banyar-se, fer festes i per prendre la fresca les nits d'estiu. Però també s'hi treballava, i molt. Per exemple, fent la tria de les mongetes un cop collides de l'hort:

```
jQuery(document).ready(function($) { $('#wp_mep_15').mediaelementplayer({ m:1 ,features: ['playpause','current','progress','duration','volume','tracks','fullscreen'] ,audioWidth:400,audioHeight:30 }); });
```

I és que tot al voltant de Cal Fares (a banda i banda de l'actual carrer Can Gaietà, i més amunt de la masia) eren horts. Tota la família en vivia: l'àvia de la Conxita venia les hortalisses de l'hort de Cals Frares al mercat (a la plaça, com diu la Conxita) de Badalona, on hi tenia una parada. Després va seguir fent-ho la mare, que les baixava a vendre amb la tieta Rosa al Born.

Dins la masoveria, les coses gairebé no han canviat. Només hi han fet dos canvis: l'antic pedrís on s'asseien a fer tertúlia, tot al voltant d'una de les parets del menjador, el van treure. I la cuina econòmica -de ferro colat i amb llenya- va ser substituïda, tampoc no fa tant, per una de gas. Una cuina en què havien torrat quilos i quilos d'ametlles.

Què passava a la casa gran

Mentre la masoveria bullia de feines del camp, els jocs de la canalla i la quotidianeïtat de la família a la casa gran “no hi passava res” explica la Conxita. Els amos, els senyors Bachs de Badalona, només s'hi estaven 3 mesos a l'any: agost, setembre i octubre. Posseïen ametllers i, sobretot, vinyes a Tiana. Per això, aquells eren els mesos de veremar, trepitjar el raïm i començar a elaborar el vi:

```
jQuery(document).ready(function($) { $('#wp_mep_16').mediaelementplayer({ m:1 ,features: ['playpause','current','progress','duration','volume','tracks','fullscreen'] ,audioWidth:400,audioHeight:30 }); });
```

La relació amb els masovers va ser sempre “excel·lent, perquè eren carinyosos i amables” explica la Conxita:

```
jQuery(document).ready(function($) { $('#wp_mep_17').mediaelementplayer({ m:1 ,features: ['playpause','current','progress','duration','volume','tracks','fullscreen'] ,audioWidth:400,audioHeight:30 }); });
```

Els Bachs no tenien hereus directes: el seu únic fill els el van matar a la Guerra Civil. Un cop morts tots dos, la casa gran la va heretar una neboda que els la va vendre per una quantitat assequible. La masoveria, doncs, quedava en mans de la família de la Conxita, ja que hi havien viscut generacions senceres, allà. La casa gran també va quedar per a ells però en un estat ja força degradat.

Cap dels 3 fills de la Conxita, explica ella, té els diners que calen per remodelar la casa gran per això fa almenys 30 anys que ja no hi viu ningú. Cals Frares està catalogada, per això, si mai es tirés endavant la rehabilitació de la casa, la façana no es podria tocar.

Ella, a la vora dels 82 anys, té clar que “d'aquí només sortiré cap al cementiri”. I, també, demana una altra cosa: que qui hereti Cals Frares “la conservi”.

Podeu escoltar l'entrevista sencera en aquesta mateixa notícia.

La casa en venda més cara de Catalunya és a Tiana

Publicat per **Alèxia Guilera** a la secció **Viure A Tiana**

És a la venda per quasi 20 milions d'euros -concretament, 19.8 milions- ocupa una superfície de 12.000 metres quadrats (dels quals 700 estan ocupats per la vivenda), 9 habitacions i una caseta apart pels masovers: és la casa en venda més cara de Catalunya, i es troba a Tiana.

Ho explica en un reportatge La Vanguardia. També indica com és la vivenda més cara a la venda ara mateix a l'Estat Espanyol: costa 57,7 milions d'euros, ocupa 4 hectàrees i és a Alcúdia (Mallorca). La segona més cara es ven per 40 milions, té una superfície total de 7.000 metres quadrats i és a Mijas (Málaga).

La vivenda és al Camí dels Francesos i es pot veure des de la Riera de Tiana. Fa anys havia circulat el fals rumor que hi vivien la cantant Shakira i el futbolista Gerard Piqué.

La mansió apareix anunciada a un portal immobiliari en què, a Tiana, hi anuncien gairebé una vintena de masies o xalets amb un preu que supera de llarg el milió d'euros.

Agost d'obres a Tiana

Publicat per **Alèxia Guilera** a la secció **Urbanisme**

Les obres als carrers de Tiana han tornat puntualment a la seva cita de l'estiu. La reurbanització de Lola Anglada i Sant Cebrià, així com en una part del passatge Sant Cebrià avança a bon ritme. Veïns i veïnes accepten, en general, amb força resignació el petit daltabaix. La Local ha volgut conèixer algunes opinions de persones que, o bé viuen al centre, o bé hi fan vida a les hores en què les màquines hi estan treballant aquest mes d'agost:

```
jQuery(document).ready(function($) { $('#wp_mep_33').mediaelementplayer({ m:1 ,features: [ 'playpause', 'current', 'progress', 'duration', 'volume', 'tracks', 'fullscreen' ], audioWidth:400, audioHeight:30 }); });
```

Aquest dimecres ja es poden veure posades bona part de les noves llambordes al carrer Lola Anglada. Al passatge Sant Cebrià les màquines ja fa dies que han començat a aixecar tot el paviment antic, que també serà substituït.

Can Riera per la seva banda, ha canviat completament la imatge exterior: des de fa uns dies llueix façanes completament restaurades i pintades, i noves finestres. El mur vegetal -la façana que dóna al nou bloc de pisos- ja té una incipient heura

que es comença a enfilars paret amunt. Justament aquest dimecres, els operaris desmuntaran la bastida metàl·lica des d'on s'han fet els principals treballs a l'emblemàtica masia des del mes de juny.

Més amunt, a la petanca, també s'hi han fet millores. Concretament, la consolidació del tal.lús que hi ha just per sota del Camí Dalt d'Allella.

D'altra banda, alguns carrers com Mare de Déu de la Mercè i Santa Joaquina de Vedruna (el punt on conflueix amb M. de Déu de la Mercè) han estat reasfaltats també aquest mes d'agost.

La remodelació del parc de Can Puigcarbó -de la qual **La Local en parlava el passat 21 de juliol**- està força avançada. Està previst que el nou espai pugui estar habilitat per la Festa Major.
